

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa odvjetnik S. D., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/18-01/721, urbroj: 401-01/06-19-16 od 28. lipnja 2019., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 2. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/18-01/721, urbroj: 401-01/06-19-16 od 28. lipnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika točkom 1. odbijen je prijedlog tužitelja za povrat u prijašnje stanje, a točkom 2. žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti Grada Z., klasa: 008-02/18-002/248, urbroj: 251-02-21/005-18-4 od 23. kolovoza 2018. odbačena kao nedopuštena.

Tužitelj u tužbi navodi da traži poništenje rješenja tuženika i predlaže da se predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Ovo iz razloga jer je 30. listopada 2018. zaprimio obavijest Grada Z. od 23. kolovoza 2018. kojim ga se obavještava da se njegov zahtjev za pristup informacijama od 7. kolovoza 2018. ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. U presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-409/18 od 16. siječnja 2019. izneseno je pravno shvaćanje da tu nije riječ o postupanju u smislu odredbe članka 156. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), već o zahtjevu radi prava na pristup informacijama zbog čega je Sud prihvatio nadležnost i poništio rješenje te naveo da tužitelj protiv ove obavijesti može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana primitka presude. U točki 1. pobijanog rješenja prijedlog za povrat u prijašnje stanje se odbija kao neosnovan, a on je naveo da podnosi prijedlog za povrat u prijašnje stanje radi izjavljivanja dopuštene pravovremene i potpune žalbe protiv obavijesti koja ne sadrži uputu o pravnom lijeku. Zbog toga predlaže točku 1. pobijanog rješenja poništiti. Kako mu nije dana nikakva uputa o pravnom lijeku kojom mu je omogućeno izjavljivanje žalbe to je žalba protiv obavijesti dopuštena ali i osnovana, te predlaže poništiti točku 2. rješenja. Navodi da se radi o informaciji koja sadrži podatak o trošenju javnih sredstava koja je dostupna na temelju odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/19.-dalje: ZPPI). Ističe da

informacija postoji, dostupna je i na jednostavan način bez provođenja dodatne analize jer je riječ o knjigovodstvenom podatku dostupnom u svakom vremenu. Smatra da su počinjene bitne povrede pravila postupka, odnosno da je povrijeđena odredba članka 98. ZUP-a, te predlaže da se poništi rješenje tuženika i potražuje troškove upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj nepotrebno ponavlja svoje ranije navode glede iste obavijesti koju je već ranije više puta iznosio u žalbenom postupku. Tuženik je zauzeo stav da ako obavijest nije dana sukladno odredbi članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-a da se u tom slučaju ne može raditi o rješavanju zahtjeva pa se ne može ni prihvatiti mišljenje da bi obavijest, u konkretnom slučaju, predstavljala rješenje o odbijanju zahtjeva protiv koje bi se mogla izjaviti žalba. Ukazuje na stav Suda iz presude broj: UsII-452/18 od 14. ožujka 2019. prema kojem podatak o isplatama odvjetnicima koju je učinio Grad Z. predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Smatra da bi bilo besmisleno i protivno načelu ekonomičnosti i učinkovitosti obavijest smatrati rješenjem o odbijanju iz članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a te ponovno vraćati postupak u stadij žalbe tim više jer je rješenje tuženika od 27. prosinca 2018. u međuvremenu postalo pravomoćno. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prvenstveno treba reći da ovdje nema mjesta primjeni odredbe članka 82. ZUP-a kojom je u stavku 1. propisano da stranci koja iz opravdanog razloga propusti u roku obaviti neku radnju, pa je zbog tog propuštanja isključena od obavljanja te radnje dopustiti će se na njezin prijedlog povrat u prijašnje stanje postupka prije propuštanja poduzimanja radnje u određenom roku (u daljnjem tekstu: povrat u prijašnje stanje). Povrat u prijašnje stanje dopustiti će se i stranci koja je iz neznanja ili očitom pogreškom poslala ili predala podnesak na vrijeme, ali nenadležnom javnopravnom tijelu. Ovaj se institut može koristiti kad je stranka u postupku propustila izvršiti neku procesnu radnju vezanu za prekluzivni rok u redovnom upravnom postupku, o čemu se ovdje ne radi. Naime, odluka suda ili shvaćanje suda o pravnoj prirodi određenog akta ne predstavlja opravdani razlog zbog kojeg je tužitelj propustio rok za podnošenje žalbe, u smislu naprijed navedene odredbe Zakona, zbog čega nema mjesta povratu u prijašnje stanje.

Osim toga ovdje nema mjesta povratu u prijašnje stanje jer i sam tužitelj ističe da je podnio žalbu protiv obavijesti Grada Z., klasa: 008-02/18-002/248, urbroj: 251-02-02/005-18-4 od 23. kolovoza 2018. postupajući po presudi ovog Suda poslovni broj: UsII-409/18 od 16. siječnja 2019. kojom je tužitelju dana uputa da protiv te obavijesti može izjaviti žalbu tuženiku u roku od 15 dana od dana primitka presude.

Tuženik u obrazloženju osporenog rješenja ističe da se predmetna obavijest na koju upućuje Sud i tužitelj ne može smatrati rješavanjem zahtjeva sukladno odredbama ZPPI-a jer prema mišljenju tuženika ako obavijest nije dana sukladno članku 23. stavku 1. točke 6. ZPPI-a tada se ne može ni raditi o rješavanju zahtjeva. U nastavku tuženik upućuje na kronologiju cijelog ovog postupka te konačno zaključuje da žalba nije dopuštena jer predmetna obavijest ne predstavlja rješenje, a osim toga ističe da je u istoj pravnoj stvari povodom žalbe tužitelja donio rješenje klasa: UP/II-008-07/18-01/721, urbroj: 401-01/06-18-3 od 27. prosinca 2018. kojim je naložio Gradu Z. da u roku od 8 dana riješi zahtjev za pristup informacijama H. Š. od 7. kolovoza 2018. sukladno odredbama ZPPI-a.

Prvenstveno Sud ističe da je u presudi ovog Suda poslovni broj: UsII-409/18-7 od 16. siječnja 2019., na koju osnovano tužitelj u tužbi upire, izražen jasan stav da s obzirom na sadržaj tražene informacije kojom se traže podaci o ukupnim isplatama svim odvjetničkim

društvima/uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2018. predmetna obavijest službenika za informiranje po svom sadržaju predstavlja rješenje kojim se zahtjev radi ostvarivanja prava na pristup informacijama odbija. U takvom slučaju sukladno odredbi članka 25. stavka 1. ZPPI-a protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Nadalje Sud je u navedenoj presudi zaključio da je javnopravno tijelo prvog stupnja odbilo zahtjev tužitelja za ostvarivanje prava na pristup informacijama pa da protiv te obavijesti tužitelj može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana primitka ove presude. Slijedom navedenog obrazloženje osporenog rješenja, a glede pravne prirode naprijed navedene obavijesti, ne može se prihvatiti.

Međutim, iz podataka spisa predmeta dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tuženik u obnovljenom postupku svojim rješenjem klasa: UP/II-008-07/18-01/721, urbroj: 401-01/06-18-3 od 27. prosinca 2018. naložio Gradu Z. da u roku od 8 dana riješi zahtjev za pristup informacijama H. Š. od 7. kolovoza 2018. sukladno odredbama ZPPI-a, a radi se o istovjetnom zahtjevu za pristup informacijama o ukupnim isplatama pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2018. Protiv tog rješenja niti tužitelj, a ni Grad Z. nisu podnijeli tužbu ovom Sudu iz čega proizlazi da je to rješenje postalo pravomoćno.

Stoga, u okolnostima ovog konkretnog slučaja proizlazi da je u suštini žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti od 23. kolovoza 2018. riješena rješenjem tuženika od 27. prosinca 2018. pa iz ovog razloga, a ne iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, nije bilo mjesta ponovnom odlučivanju o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv iste obavijesti.

Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 2. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke, a odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 2. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.